

Από τη συγγραφέα του best seller
ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

SARA BLAEDEL

ΦΟΝΙΚΟ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

1

Δίστασε προτού πάρει το ψόφιο κοτόπουλο που έτεινε προς το μέρος του ο πατέρας του, με τα λευκά του πούπουλα πιτσιλισμένα με αίμα στο σημείο όπου του είχαν κόψει το κεφάλι. Ο Σούνε πάντα απεχθανόταν το αίμα, τη μυρωδιά του και το έντονο σκούρο χρώμα του όταν κυλάει και σχηματίζει λιμνούλα.

Δεν ήθελε να τον δει ο πατέρας του με την αηδία ζωγραφισμένη στο πρόσωπο. Όχι σήμερα. Θα ήταν ευκολότερο αν είχε έρθει η μητέρα του, σκέφτηκε. Ανοιγόκλεισε τα μάτια μερικές φορές. Ήταν ετοιμοθάνατη. Εκείνος καθόταν δίπλα στο κρεβάτι της σχεδόν όλη μέρα. Το χειρότερο ήταν ο ορός· δεν άντεχε να κοιτάξει εκεί που η βελόνα έμπαινε στο χέρι της, παρότι το σημείο ήταν σκεπασμένο μ' ένα τσιρότο. Είχε αποκοιμηθεί όταν ο πατέρας του του είπε ότι ήταν ώρα να φύγουν.

Εδώ και μερικούς μήνες περίμενε τη μύηση με ανυπομονησία· την τελετή και τη γιορτή. Πολλές φορές είχε προσπαθήσει να φανταστεί πώς θα ήταν να έφευγε από το σπίτι ως παιδί και να επέστρεφε το ίδιο βράδυ ως ενήλικας. Τουλάχιστον θα

τον έχριζαν άντρα, με τις ευθύνες και τα δικαιώματα ενός άντρα. Όλοι οι συμμαθητές του είχαν ήδη περάσει την τελετή του χρίσματος της θρησκείας τους. Όμως εκείνος, ως Ασαστρονάρ, μέλος της αρχαίας σκανδιναβικής θρησκείας Ασαστρά, έπρεπε να περιμένει μέχρι τα δεκαπέντε του για να πάρει το χρίσμα. Και σήμερα, επιτέλους, η μέρα αυτή έχει φτάσει.

Έριξε το κοτόπουλο στον κουβά που ο πατέρας του είχε φέρει από το πλυσταριό κι έπειτα τον έβαλε στο αυτοκίνητο, στο χαλάκι της θέσης του συνοδηγού. Μπαίνοντας μέσα, κάθισε κουλουριασμένος με τα πόδια του πάνω στο κάθισμα. Ο πατέρας του είχε γεμίσει το άσπρο βανάκι με όλα τα απαραίτητα για τη θυσία του μεσονυκτίου· όσο για τον Σούνε, είχε φέρει μαζί του δύο δωράκια για τους θεούς. Το ένα συμβόλιζε την παιδική του ηλικία, το άλλο το μέλλον του. Για την πρώτη είχε διαλέξει ένα βιβλίο με το οποίο είχε μεγαλώσει, αν και του είχε φανεί απίστευτα δύσκολο να αποχωριστεί τη φθαρμένη έκδοση του *Ο Γουίνι το Αρκουδάκι*, που τη ράχη του τη συγκρατούσε με σελοτέιπ για να μη διαλυθεί. Η μητέρα του το είχε διαβάσει τόσες φορές, που οι σελίδες είχαν αρχίσει να κόβονται από μέσα. Η επιλογή του βιβλίου είχε εκνευρίσει τον πατέρα του, ο οποίος είχε προτείνει μια μπάλα ποδοσφαίρου. Όμως η μητέρα του είχε πάρει το μέρος του Σούνε.

Θα αποχωριζόταν επίσης τον μεγάλο σουγιά που του είχε χαρίσει ο πατέρας του. Ο Σούνε ήλπιζε ότι οι θεοί θα τον ανταμείβαν με θάρρος και δύναμη στην ενήλικη ζωή του, αν και δεν σχεδίαζε να γίνει κρεοπώλης σαν τον πατέρα του και τον παππού του πριν απ' αυτόν. Απλώς δεν μπόρεσε να σκεφτεί τίποτα καλύτερο. Και ο πατέρας του είχε ευχαριστηθεί.

Ο Σούνε θα έπαιρνε κι ένα δώρο, κάτι που θα τον έσπρωχνε προς τη σωστή κατεύθυνση. Ο πατέρας του, ο Λαρς, στη δική του τελετή μύησης είχε πάρει ένα μαχαίρι κρεοπώλη. Ο Λαρς δεν τα κατάφερνε πολύ καλά στη γραφή και στην ανάγνωση, γι' αυτό και μετά τη μύησή του είχε εγκαταλείψει το

σχολείο για να γίνει μαθητευόμενος του ίδιου του πατέρα. Ο Σούνε είχε ακούσει για ένα παιδί που του είχαν κάνει δώρο ένα αεροπορικό εισιτήριο, με τη διαταγή να μην επιστρέψει αν δεν έπαυε να είναι μαμμόθρεφτο. Δεν επέστρεψε ποτέ.

Ο Σούνε ήλπιζε ότι το δώρο του θα ήταν μια ασημένια αλυσίδα με το σφυρί του Θορ, που συμβόλιζε την πίστη του στους θεούς του Βορρά. Το ότι ευχόταν να πάρει αυτό το δώρο στην πραγματικότητα ήταν έργο του πατέρα του. Καθώς το βανάκι έστριψε σ' ένα στενό μονοπάτι στο δάσος, ο πατέρας του τον ρώτησε αν ήταν έτοιμος. Ο Σούνε απάντησε μ' ένα καταφατικό νεύμα κι ένα χαμόγελο.

Εντόπισε τους δαυλούς και τη φωτιά στο βάθος του δρόμου. Είχε αρχίσει να σουρουπώνει και ο νυχτερινός ουρανός έριχνε σκιές ανάμεσα στα δέντρα, με αποτέλεσμα να ξεχωρίζει πιο έντονα η φωτιά, που χρύσιζε κι έδειχνε σαν να τους καλούσε να πλησιάσουν. Φλόγες από τους δαυλούς χόρευαν μες στο σκοτάδι. Ένωσε ένα τρεμούλιασμα στο στήθος όταν είδε ότι οι άλλοι είχαν φτάσει νωρίς για να ετοιμάσουν τα πάντα γι' αυτόν.

Απόψε η θυσία θα γινόταν προς τιμήν του. Για πρώτη φορά θα έμπαινε στον κύκλο των αντρών. Από τότε που θυμόταν τον εαυτό του, ο Σούνε και οι γονείς του συναντιόνταν στο δάσος με τους άλλους Ασατρουάρ. Αγαπούσε την ατμόσφαιρα, τις μεγάλες γιορτές που γίνονταν αφότου οι ενήλικες είχαν προσευχηθεί στους θεούς, αλλά ο ίδιος ποτέ δεν ήταν μέλος του κύκλου. Μέχρι τώρα δεν είχε καμιά υποχρέωση. Έπειτα από την αποψινή νύχτα όμως θα ήταν για πάντα δέσμιος του όρκου του. Τον κύκλο μπορούσαν να τον διασπάσουν μόνο ζώα κι εκείνοι που ήταν πολύ νέοι και δεν μπορούσαν να καταλάβουν ότι ήταν ιερός. Συνήθως τον έστελναν με τα άλλα παιδιά να παίξει πίσω από τον χώρο της τεράστιας πυράς, με αυστηρή εντολή να μη διακόψουν τους μεγάλους, εκτός κι αν κάποιος απ' αυτά τραυματιζόταν σοβαρά.

Από δω και πέρα θα ήταν μέλος του κύκλου που απηύθυνε έκκληση στους θεούς. Θα έπινε κι αυτός από το κέρας που το έδιναν με τη σειρά σε όλα τα μέλη της ομάδας, και ως ευχαριστία για τη μύησή του θα πρόσφερε το κοτόπουλο στους θεούς, επιβεβαιώνοντας την πίστη του στη σκανδιναβική θρησκεία. Εδώ και λίγους μήνες ο πατέρας του του εξηγούσε όλους τους συμβολισμούς της ιεροτελεστίας. Του είχε μιλήσει για το δαχτυλίδι του όρκου και του είχε τονίσει emphatically πως, όταν ορκίζεσαι στο δαχτυλίδι, δίνεις μια υπόσχεση στους θεούς που δεν μπορείς να την παραβείς.

Σκέφτηκε το γουρούνι που ήταν ξαπλωμένο στο πίσω μέρος του βαν. Στο τέλος της τελετής θα το σκοτώναν και θα πρόσφεραν το αίμα του ως θυσία: οι ευχαριστίες της οικογένειας στους θεούς που τον δέχονταν.

Ο πατέρας του προχώρησε πρώτος προς την πυρά, γύρω από την οποία οι δαυλοί σχημάτιζαν έναν κύκλο, μερικά μέτρα μακριά από τις φλόγες. Η σκηνή ξαφνικά θύμιζε κάστρο. Η σιωπή έκανε τον Σούνε να νιώσει αμηχανία: το γεγονός ότι οι άντρες στάθηκαν στη σειρά και τον αγκάλιασαν με επισημότητα δεν βοήθησε. Δεν ήξερε τι ακριβώς έπρεπε να πει. Δεν τολμούσε να χαμογελάσει, δεν ήθελε να κάνει σαν παιδί. Ο γκόθι, ο ιερέας, φόρεσε τον μανδύα του, και τότε οι άντρες σιωπηρά μαζεύτηκαν γύρω από την πυρά. Η λάμψη των δαυλών έκρυβε το δάσος.

Τώρα, σκέφτηκε ο Σούνε. Συμβαίνει. Σε λίγο θα γίνω άντρας.

Είχε σκεφτεί ότι θα ιερούργουσε ο γκόθι, όπως έκανε συνήθως όταν οι ενήλικες σχημάτιζαν τον κύκλο. Όμως αυτή τη φορά εκείνος που έκανε ένα βήμα μπροστά ήταν ο πατέρας του, με το κεφάλι ελαφρά γερμένο στο πλάι, χαμογελώντας καθώς κοίταζε τον γιο του.

«Σούνε, γιε μου», άρχισε, και ακουγόταν κάπως τρακαρισμένος. «Απόψε θ' αρχίσεις τη ζωή σου ως άντρας. Δεν είσαι πια παιδί, και υπάρχουν πολλά που πρέπει να μάθεις.»

Μερικοί άντρες ξερόβηξαν για να καθαρίσουν τον λαιμό τους.

Ο Σούνε θυμήθηκε το έπος της Σίνε, της κόρης του βασιλιά Βόελσουνγκ, που έστειλε τους γιους της στο δάσος όταν ο μεγαλύτερος ήταν μόλις δέκα ετών. Κανένας τους δεν είχε φανεί αρκετά γενναίος ώστε να επιζήσει. Το σκοτεινό δάσος φόβιζε ακόμα και τον Σούνε, κι αυτός ήταν δεκαπέντε ετών. Δεν ήταν και τόσο γενναίος –αυτό το ήξερε. Για μια στιγμή σκέφτηκε πάλι τη μητέρα του.

«Χρόνια πολλά, γιε μου», του είχε πει όταν της είχε πάει το πρόγευμά της στο κρεβάτι εκείνο το πρωί. Δεν έτρωγε πολύ τώρα πια· το μεγαλύτερο μέρος της τροφής της περνούσε από έναν σωλήνα. Όμως είχε χαμογελάσει και του είχε πιάσει το χέρι. «Περιμένεις με ανυπομονησία αυτό που θα συμβεί απόψε;»

Τώρα ο πατέρας του έσπρωξε τον Σούνε στο κέντρο, και ο γκόθι άρχισε να τραγουδάει καθώς περπατούσε αργά γύρω από τον κύκλο. Σταματούσε σε κάθε σημείο του ορίζοντα για να απευθυνθεί σε κάποιο θεό. Στον βορρά, στον Όντιν, τον μεγαλύτερο από τους θεούς. Στον νότο, στον Θορ, τον προστάτη της ανθρωπότητας. Στην ανατολή, στον Φράι, τον θεό της γονιμότητας. Και στη δύση, στη Φριγκ, τη σύζυγο του Όντιν, που συμβόλιζε τη σταθερότητα στα ζευγάρια και στον γάμο.

«Ο κύκλος έκλεισε», δήλωσε ο γκόθι όταν επέστρεψε στη θέση του.

Αν κάποιος τον ρωτούσε αργότερα, ο Σούνε δεν θα ήταν σίγουρος ότι μπορούσε να επαναλάβει τι του είχαν πει κατά τη διάρκεια της τελετής. Το κέρας με το ποτό έκανε πολλές φορές τον γύρο της συντροφιάς· είχε θυμηθεί να στρέψει την άκρη του προς το στομάχι του και να το φέρει προσεκτικά στο στόμα του, ώστε να μη δημιουργήσει κενό και να μην πιτσιλίζει το πρόσωπό του με υδρόμελι. Ο πατέρας του του είχε μάθει ότι αυτό ήταν το σημάδι ενός νεοφερμένου στον κύκλο. Τα μάγουλά του κοκκίνισαν από τη φωτιά και από το δυνατό μέλι που

είχε υποστεί ζύμωση. Ένωθε ζαλάδα καθώς οι άντρες έμπαιναν στον κύκλο, ένας ένας, για να απαγγείλουν έναν στίχο γι' αυτόν. Μερικοί είχαν επιλέξει στίχους από το ποίημα «Χάβα-μολ», ενώ αναγνώρισε και μερικά αποσπάσματα από την Προφητεία της Μάντισσας, σύντομα όμως τα λόγια μπερδεύτηκαν μες στο μυαλό του.

Αφού μίλησαν όλοι οι άντρες, τραγούδησαν προς τιμήν του. Ο Σούνε άφησε στο χώμα τα δώρα του προς τους θεούς. Το κέρας πέρασε πάλι από χέρι σε χέρι κι έπειτα ο κύκλος άνοιξε. Κάποιοι άντρες τον σήκωσαν ψηλά φωνάζοντας και στη συνέχεια τον αγκάλιασαν όλοι.

Σε αντίθεση με την τελετή, αργότερα θυμόταν με κάθε λεπτομέρεια τη μαγική στιγμή που ορκίστηκε πίστη στην αδελφότητα. Στάθηκε μπροστά στην πυρά καθώς οι άλλοι άντρες συγκεντρώνονταν μερικά μέτρια μακριά κάτω από την τεράστια θυσιαστήρια χιλιόχρονη δρυ. Όταν ήταν παιδί, ο Σούνε τρελαινόταν να πηδάει μέσα έξω από την κουφάλα του μεγάλου κορμού ενώ περίμενε να τελειώσει η τελετή. Απόψε η κουφάλα έμοιαζε με μαύρο μάτι που τον κοίταζε μες στο σκοτάδι. Ένωσε να ανατριχιάζει ολόκληρος, όχι όμως δυσάρεστα. Αντίθετα. Δεν ένωθε καθόλου μα καθόλου φόβο.

Ο γκόθι έσκαψε, ξερίζωσε λίγη τύρφη και την κόλλησε σε δυο ευλύγιστα κλαδιά, που τα σήκωσε και τα λύγισε ώστε να σχηματίσουν μια στενή είσοδο. Ο Σούνε πάντα γοητευόταν από το έπος του Όντιν και του Λόκι, τη συμφωνία με την οποία είχαν γίνει αδελφοποιοί. Τώρα έπαιρνε κι εκείνος μέρος στην ίδια ιεροτελεστία· το πέρασμα κάτω από την τύρφη μαζί με τους άλλους συμβόλιζε την αναγέννηση που βίωναν.

Όλα έγιναν σε αργή κίνηση αφ' ης στιγμής ο πατέρας του έπιασε το χέρι. Ο γκόθι περπατούσε ακριβώς πίσω του, και όταν ο Σούνε βγήκε από την άλλη πλευρά, του φάνηκε ότι το φεγγάρι έστελνε τη λάμψη του κατευθείαν επάνω του. Ήξερε ότι απλώς το φανταζόταν, αλλά η αίσθηση ήταν έντονη. Και

παρότι φοβήθηκε τη στιγμή που ο καθένας με τη σειρά του έκανε μια τομή στο χέρι του για να στάξουν μερικές σταγόνες στο σημείο όπου ο γκόθι είχε σκάψει για να βγάλει την τύρφη, δεν ήταν και τόσο τρομερό.

Στη συνέχεια του έδωσαν ένα μπρούντζινο κουτάλι με μια μακριά, φαρδιά λαβή, που θύμιζε κουτάλα, αλλά ήταν πιο βαρύ. Ο Σούνε ένιωσε το θάρρος και την περηφάνια να φουντώνουν μέσα του όταν του είπαν να ανακατέψει το αίμα στο χώμα. Έπειτα ο γκόθι ξεκόλλησε την τύρφη από τα κλαδιά και σκέπασε το αίμα μ' αυτή για να επισφραγίσει τη συμφωνία. Ποδοπάτησαν την τύρφη για να καθίσει και τράβηξαν τον Σούνε ξανά στον κύκλο. Ένιωσε άντρας όταν ο γκόθι δήλωσε ότι τώρα, με τον όρκο, είχε αναλάβει την υποχρέωση να τιμά και να προστατεύει τους άλλους.

«Φροντίζουμε ο ένας τον άλλον», του είχε εξηγήσει ο πατέρας του όταν ο Σούνε τον είχε ρωτήσει τι σήμαινε αυτό.

Ο Σούνε έμεινε πίσω όταν ο πατέρας του πήγε στο βανάκι. Ήθελε να φύγει έτσι ώστε να μην τους παρακολουθήσει να σφάζουν το γουρούνι.

«Δεν θα βοηθήσεις να ξεφορτώσει τα πράγματα;» ρώτησε ο γκόθι.

Είχε βγάλει τον μανδύα του. Έδειξε τη φωτιά, όπου είχαν ήδη φέρει μερικές άσπρες ψυγειοσακούλες από το κρεοπωλείο, που περιείχαν τα φαγητά για τη γιορτή. Ευτυχώς δεν θα έτρωγαν το γουρούνι, θυμήθηκε ο Σούνε. Απλώς θα το έσφαζαν και θα το κρεμούσαν ώστε να χυθεί το αίμα του στο χώμα, σχηματίζοντας μια υγρή λίμνη προς τιμήν των θεών. Το κουφάρι θα το έπαιρναν στο σπίτι και θα το τεμάχιζαν την άλλη μέρα, γεγονός που ερχόταν σε αντίθεση προς τις διατάξεις της Υγειονομικής Υπηρεσίας. Αλλά, αφού δεν θα το μάθαιναν, δεν πείραζε, όπως έλεγε πάντα ο πατέρας του.

«Σηκώστε το τσιγκέλι!» φώναξε ο πατέρας του από το βαν, και δύο άντρες πλησίασαν με τρία βαριά σιδερένια κοντά-

ρια και τα έχωσαν στο έδαφος κοντά στη θυσιαστήρια δρυ, σχηματίζοντας ένα τρίποδο που το συγκρατούσε στην κορυφή ένας μεγάλος σιδερένιος κρίκος. Στερέωσαν ένα τσιγκέλι στο τρίποδο και ο πατέρας του έφερε το άσπρο βαν έως εκεί, έσβησε τη μηχανή, πήδησε στο πίσω μέρος του οχήματος και άρχισε να σπρώχνει το γουρούνι για να βγει. Είχε ήδη ναρκώσει το ζώο προτού το φορτώσει· ζύγιζε έναν τόνο, είχε πει ο πατέρας καθώς έρχονταν εδώ.

Ο Σούνε εξακολουθούσε να μην καταλαβαίνει γιατί ο πατέρας του δεν είχε απλώς πυροβολήσει το γουρούνι στο κεφάλι με το ειδικό πιστόλι. Τότε δεν θα χρειαζόταν να τα κάνει όλα αυτά. Απεχθανόταν να σκέφτεται ότι θα κρεμούσαν το ζώο ζωντανό από το τσιγκέλι και θα του έκοβαν τον λαιμό.

Γύρισε την πλάτη του και συνέχισε να ξεφορτώνει τα φαγητά. Το υδρόμελι είχε τελειώσει, αλλά υπήρχαν μερικά κιβώτια μπίρα. Οι άντρες είχαν ήδη μεθύσει από το υδρόμελι της τελετής. Ο Σούνε κοίταξε γύρω του ψάχνοντας να βρει μια κόκα κόλα, αλλά δεν βρήκε καμία. Προφανώς κανένας δεν είχε σκεφτεί να φέρει αναψυκτικά.

«Δεν είναι ώρα να πάρει το παιδί το δώρο του;» φώναξε κάποιος από την αντικρινή πλευρά.

Ήταν πολύ σκοτεινά και ο Σούνε δεν μπόρεσε να δει ποιος είχε φωνάξει. Έριξε μια ματιά γύρω του, αναζητώντας τον πατέρα του.

«Και βέβαια είναι», απάντησε μια άλλη φωνή.

Ξαφνικά όλοι εξαφανίστηκαν κι έμεινε μόνος στην πυρά να αναρωτιέται τι έπρεπε να κάνει. Η πόρτα ενός αυτοκινήτου ακούστηκε να κλείνει με πάταγο κάπου στο δάσος. Οι άντρες εμφανίστηκαν σαν ομάδα τώρα.

Στην αρχή ο Σούνε σκέφτηκε ότι είχαν φέρει τη μητέρα του για να του κάνουν έκπληξη, κυρίως λόγω των μακριών, λυτών μαλλιών που διέκρινε. Δεν μπορούσε να ξεχωρίσει τα χαρακτηριστικά της παρά μόνο όταν έφτασε κοντά στην πυρά.

Ήταν μια νέα γυναίκα, πολύ πιο νέα από τη μητέρα του, αλλά πιο μεγάλη απ' αυτόν. Ο πατέρας του στεκόταν πίσω πίσω, με τα χέρια στις τσέπες. Ο Σούνε ένιωσε αμήχανα και άρχισε να περπατάει προς το μέρος του.

«Μείνε εκεί που είσαι», είπε ο γκόθι.

Οι άντρες σταμάτησαν ανάμεσα στην πυρά και τη γέρικη δρυ, όπου ήταν ακόμα παρκαρισμένο το άσπρο βανάκι με την πίσω πόρτα ανοιχτή.

«Σου φέραμε ένα δώρο.»

Ο Σούνε πρώτη φορά έβλεπε αυτή τη γυναίκα. Κοίταξε το χρώμα. Δεν καταλάβαινε· δεν ήξερε τι να κάνει.

«Ο πατέρας σου λέει ότι περνάς όλο σου τον καιρό διαβάζοντας βιβλία», είπε ο γκόθι. «Σκοπεύουμε να το αλλάξουμε αυτό.»

Τρανταχτά γέλια ακούστηκαν από τη μεριά των αντρών.

Νωρίτερα εκείνο το βράδυ είχε νιώσει το στομάχι του να ανακατεύεται, τώρα όμως είχε αρχίσει να νιώθει ένα σφίξιμο.

«Απόψε θα τιμήσεις τη Φρέγια με την τελετή της γονιμότητας.»

Ο γκόθι έκανε ένα αυστηρό νόημα στη γυναίκα. Εκείνη προχώρησε προς τον Σούνε, ενώ οι άντρες συγκεντρώνονταν σ' ένα ημικύκλιο γύρω της.

«Αυτό θα δυναμώσει τον ανδρισμό σου», συνέχισε ο γκόθι. «Και ο ανδρισμός είναι το δώρο μας για σένα.»

Ο Σούνε σήκωσε τα μάτια και κούνησε το κεφάλι αρνητικά. Προσπάθησε να πιάσει το βλέμμα του πατέρα του καθώς η γυναίκα άρχιζε να ξεκουμπώνει τη μαύρη μπλούζα της. Του χαμογέλασε καθώς την πέταξε στο έδαφος, γνέφοντάς του να πλησιάσει. Εκείνος όμως δεν μπορούσε να κουνηθεί.

Τα μαλλιά της χύθηκαν στους ώμους της, ακτινοβολώντας μες στο σκοτάδι καθώς οι φλόγες της τελετουργικής πυράς άστραφταν πίσω της. Ο Σούνε προσπάθησε να αποστρέψει το βλέμμα, αλλά δεν μπορούσε να τραβήξει τα μάτια

του από τα γυμνά της στήθη. Πρώτη φορά έβλεπε γυναικείο σώμα με σάρκα και οστά, πρώτη φορά έτρεμε έτσι. Εκείνη κατέβασε το φερμουάρ της μαύρης φούστας της κι έκανε άλλο ένα βήμα προς το μέρος του προτού την αφήσει να πέσει στο έδαφος.

Ο Σούνε συνέχισε να κοιτάζει τα στήθη της. Δεν μπορούσε να την κοιτάξει στα μάτια τώρα που στεκόταν γυμνή μπροστά του. Διαισθάνθηκε ότι μερικοί από τους άντρες είχαν αρχίσει να εκνευρίζονται. Η γυναίκα πέρασε τα χέρια της πάνω από το γυμνό της σώμα και τον πλησίασε ακόμα περισσότερο, τόσο πολύ που το άρωμά της τον έκανε να νιώσει μια σουβλιά στον καβάλο του. Εκείνη άνοιξε ελαφρά τα πόδια της· οι γοφοί της άρχισαν να λικνίζονται σαν να χόρευε. Την ένιωσε να του ξεκουμπώνει το παντελόνι και την άκουσε να του κατεβάζει το φερμουάρ. Τρομαγμένος τώρα, της ξέφυγε και οπισθοχώρησε μερικά βήματα παραπατώντας. Πριν απομακρυνθεί περισσότερο, ένα χέρι τον άρπαξε από το μπράτσο.

«Θα μείνεις εδώ που βρίσκεσαι, αγόρι μου!»

Ο Σούνε κοίταξε τους άντρες που είχαν αρχίσει να προχωράνε προς το μέρος τους.

«Ξεκίνα τώρα!» είπε αγριεμένος ο γκόθι.

Του φαινόταν ότι το σκοτάδι του δάσους κατέβαινε και τον σκέπαζε. Για μια στιγμή όλα ήταν σιωπηλά μες στο μυαλό του, λες και δεν υπήρχε πια ήχος. Έκανε απότομα μεταβολή, προσπαθώντας απελπισμένα να βρει έναν τρόπο να αποφύγει τη γυμνή γυναίκα και το τείχος των αντρών γύρω του.

Είδε τον πατέρα του. Ο Σούνε ήθελε να τρέξει κοντά του, αλλά το σώμα του ήταν βαρύ σαν μολύβι. Προτού μπορέσει να κουνηθεί, κάποιος πίσω του τον έσπρωξε τόσο δυνατά, που παραλίγο να πέσει. Οι φωνές των αντρών ακούστηκαν πάλι καθώς προσπαθούσε να ξεφύγει, όμως όποιος κι αν ήταν αυτός που τον κρατούσε από το μπράτσο δεν τον άφηνε.

«Γάμησέ την!» ούρλιαξε κάποιος.

«Όχι! Δεν θέλω!» τσίριξε ο Σούνε.

Η κοπέλα έκανε πίσω κι έσκυψε να πάρει τα ρούχα της.

Αμέσως ένας από τους άντρες βρέθηκε δίπλα της. «Δεν πρόκειται να πας πουθενά!» είπε, διατάζοντάς τη να γυρίσει κοντά στον Σούνε.

«Κανένas δεν θα έπρεπε να ζορίσει το αγόρι αν δεν θέλει», είπε εκείνη. Όταν έκανε μια κίνηση για να φορέσει ξανά τη φούστα της, ο άντρας τής έδωσε γροθιά στο πρόσωπο.

«Θα κάνεις αυτό που σε πληρώσαμε να κάνεις.» Της έδωσε άλλη μια γροθιά, και μια λεπτή γραμμή αίμα άρχισε να κυλάει από τη μύτη της.

Προτού προλάβει ο Σούνε να αντιδράσει, δυο δυνατά χέρια τού κατέβασαν το παντελόνι και τον έσυραν στη γυναίκα.

«Κάνε το πουλί σου να σηκωθεί και στρώσου στη δουλειά!»

«Όχι, δεν θέλω», κλαψούρισε κουνώντας το κεφάλι του. Τα χείλη του έτρεμαν, τα μάγουλά του είχαν τεντωθεί· έχασε κάθε έλεγχο κι άρχισε να κλαίει. Δάγκωσε το χείλος του σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να σταματήσει τα δάκρυα, ενώ ο πατέρας του, που ήταν ακριβώς δίπλα του τώρα, του μίλησε στο αυτί.

«Κάν' το, αγόρι μου. Μη με ρεζιλεύεις.»

Η κοπέλα όρμησε κι έσπρωξε τον πατέρα του. «Άσ' τον ήσυχο!» ούρλιαξε. «Δεν μπορείς να τον αναγκάσεις να το κάνει αν δεν θέλει!»

Τα χέρια που κρατούσαν τον Σούνε χαλάρωσαν για μια στιγμή, ακριβώς όσο χρειαζόταν για να σηκώσει το παντελόνι του και ν' αρχίσει να τρέχει στο δάσος, μακριά από τις φλόγες της πυράς, τους δαυλούς και τους άντρες. Δεν σταμάτησε παρά μόνο όταν ζαλίστηκε από το αίμα που σφυροκοπούσε τους κροτάφους του. Έγειρε μπροστά με τα χέρια του στα γόνατά του κι έφτυσε στο χώμα. Ανάπνεε με δυσκολία καθώς κρύος ιδρώτας κυλούσε κάτω από το πουκάμισό του.

Η εικόνα του γυμνού κορμιού της γυναίκας ήρθε πάλι στο μυαλό του. Ένωσε ξανά ένα ασυνήθιστο τσίμπημα ανάμεσα στα πόδια του. Έκλεισε σφιχτά τα μάτια του, αλλά αυτό δεν έσβησε την εικόνα της λεπτής κόκκινης γραμμής του αίματος. Πετάχτηκε πάνω καθώς άκουσε τα ουρλιαχτά της να σκίζουν το σκοτάδι.

Απρόθυμα σταμάτησε, έκανε μεταβολή κι άρχισε να περπατάει προς την πυρά.

Όταν πια έφτασε αρκετά κοντά ώστε να βλέπει τις φλόγες μέσα από τα δέντρα, η γυναίκα είχε σταματήσει να ουρλιάζει. Ο Σούνε έγειρε σ' ένα δέντρο σοκαρισμένος όταν είδε τον λόγο. Είχαν δέσει το στόμα της με κάτι άσπρο. Δεν έβλεπε το πρόσωπό της, αλλά πάλευε με απόγνωση.

Προσπάθησε να αποστρέψει το βλέμμα, μα τα μάτια του στάθηκαν στους άντρες που την κρατούσαν. Παρατήρησε ότι ο πατέρας του ήταν σκυμμένος πίσω της. Έπειτα ανέβασε το φερμουάρ του κι έκανε στην άκρη, δίνοντας τη θέση του στον επόμενο.

Η κοπέλα συνέχισε να παλεύει καθώς οι άντρες συνέχιζαν, ο ένας μετά τον άλλο. Κάθε φορά που εκείνη έσπρωχνε ή κλοτσούσε, της έδιναν μια γροθιά, και μόνο όταν τέλειωσε κι ο τελευταίος την άφησαν οι άντρες που κρατούσαν τα χέρια της κατά τη διάρκεια του βιασμού. Εκείνη σωριάστηκε στο έδαφος κι έμεινε ακίνητη.

Το ουρλιαχτό του Σούνε σταμάτησε στον λαιμό του. Ξαφνικά κρύωνε. Λαχταρούσε τη ζεστασιά της πυράς, αλλά δεν μπορούσε να κουνηθεί. Είδε τους άντρες να τραβάνε τα χέρια της γυναίκας, να την τραντάζουν απ' τους ώμους. Τελικά ο γκόθι έγειρε πάνω της κι έπιασε τον σφυγμό της. Άφησε το χέρι της και κούνησε το κεφάλι.

Οι άντρες συγκεντρώθηκαν γύρω από τη φωτιά. Ο Σούνε τούς άκουσε να μιλάνε, όμως δεν μπορούσε να ξεχωρίσει τα λόγια τους. Έπειτα μερικοί πήγαν πίσω από το βαν και εξαφα-

νίστηκαν στο δάσος, ενώ οι υπόλοιποι άρχισαν να καθαρίζουν το ξέφωτο.

Ο Σούνε δεν είχε ιδέα πόση ώρα είχε μείνει εκεί, ακίνητος, κοιτάζοντας. Το μόνο που ήξερε ήταν ότι η κοπέλα, η ίδια που μόλις πριν από λίγη ώρα στεκόταν και χαμογελούσε μπροστά του, τώρα δεν σάλευε πια.

«Είμαστε έτοιμοι!» ούρλιαξε κάποιος που βρισκόταν πίσω από το βαν. Ο γκόθι πλησίασε τη γυναίκα και τη σήκωσε. Τα χέρια της και τα πόδια της κρέμονταν χαλαρά καθώς τη μετέφερε στο δάσος.

Ο Σούνε άρχισε να τρέμει. Το δεξί του πόδι είχε μουδιάσει και υποχώρησε όταν προσπάθησε να κατευθυνθεί προς το δάσος. Λες και το μυαλό του αρνιόταν να δεχτεί αυτό που μόλις είχαν δει τα μάτια του. Το σώμα του ήταν βαρύ, η καρδιά του κόντευε να σπάσει από τον τρόμο. Ήξερε ότι η κοπέλα ήταν νεκρή· το είχε καταλάβει τη στιγμή που την είχε δει να πέφτει στο έδαφος και να μένει ακίνητη.

Σύρθηκε λίγα μέτρα πιο πέρα. Τελικά η κυκλοφορία του αίματος επανήλθε στο πόδι του. Τον έτσουζε. Θα έπρεπε να τρέξει για να κρυφτεί, σκέφτηκε, αλλά πού; Κοίταξε το πηχτό σκοτάδι του δάσους. Μερικά κλαδιά έτριξαν καθώς προσπάθησε να σηκωθεί όρθιος και να προχωρήσει ψηλαφιστά ανάμεσα στα δέντρα.

Ξαφνικά άκουσε να φωνάζουν το όνομά του. Ήξερε ότι θα έψαχναν να τον βρουν. Κράτησε την αναπνοή του και μαζεύτηκε, κι έπειτα τρύπωσε κάτω από μερικά χαμόκλαδα.

Άκουσε πάλι να τον φωνάζουν. Οι άντρες είχαν πλησιάσει τώρα.

«Σούνε, έλα εδώ!»

Ήταν ο πατέρας του.

«Έλα εδώ, είσαι μέρος αυτής της ιστορίας. Δεν μπορείς απλώς να το βάζεις στα πόδια και να κρύβεσαι!»

Κλαδιά έσπασαν καθώς κάποιος πέρασε από δίπλα του. Κράτησε την ανάσα του· κι έπειτα έφυγαν.

Δεν τολμούσε να κουνηθεί. Σύντομα άκουσε κλαδιά να σπάνε, φύλλα να θροΐζουν –είχαν γυρίσει. Έμεινε ξαπλωμένος όσο πιο κοντά στο έδαφος μπορούσε και κράτησε πάλι την ανάσα του. Το χώμα ήταν υγρό πάνω στο μάγουλό του.

Έψαξαν την περιοχή, προς όλες τις κατευθύνσεις, μέχρι που άκουσε ένα δυνατό σφύριγμα. Έπειτα άλλο ένα. Σαν τη φωνή μιας σειρήνας στη βαθιά ησυχία της νύχτας του δάσους. Οι άντρες γύρισαν στο ξέφωτο γύρω από την πυρά σαν να είχαν αποφασίσει να σταματήσουν να ψάχνουν.

Τελικά, όταν τα βήματα έπαψαν ν' ακούγονται, ο Σούνε χαλάρωσε. Πήρε βαθιές ανάσες και γύρισε, βλέποντας το φεγγάρι να λάμπει έντονα μέσα από τις κορυφές των δέντρων. Η καρδιά του κόντευε να σπάσει καθώς προσευχόταν στους θεούς να μην τον βρουν οι άντρες.

Κοντά στη θυσιαστήρια δρυ, ο γκόθι φόρεσε πάλι τον μανδύα του. Οι άντρες συγκεντρώθηκαν ξανά. Η πυρά σιγά σιγά έσβηνε, οι φλόγες της τρεμόπαιζαν καθώς το σκοτάδι πλημμύριζε το ξέφωτο. Οι άντρες σχημάτιζαν έναν κύκλο και ο γκόθι τον έκλεισε. Ο Σούνε κοίταξε τι περνούσε από χέρι σε χέρι. Το δαχτυλίδι του όρκου.

Η παγωνιά της νύχτας απλώθηκε στο στήθος του μόλις συνειδητοποίησε ότι αυτός ήταν ο λόγος που τον έψαχναν. Ήταν ενήλικας τώρα, μέρος όλης αυτής της κατάστασης. Είχε ορκιστεί με το αίμα του ότι θα ήταν ένας απ' αυτούς. Είχαν την απαίτηση να σταθεί στο πλευρό των αδελφών του καθώς έπαιρναν έναν όρκο σιωπής, έναν όρκο που δεν θα μπορούσαν να παραβούν ποτέ.

2

Η Λουίσε Ρικ έριξε μια ματιά γύρω της, στο μικρό εξοχικό. Είχε σηκωθεί νωρίς για να πακετάρει και να φορτώσει το αυτοκίνητο. Όσον καιρό είχε αναρρωτική άδεια, έμενε στο Ντράουερ, σ' αυτό το μικρό μαύρο σπίτι από κορμούς δέντρων που είχε αγοράσει συνεταιρικά με τον γείτονά της, τον Μέλβιν Πέρσον.

Ετοιμαζόταν να επιστρέψει στο διαμέρισμά της στο Φρε-δερικσμπιγιάου και στη δουλειά της στο Αρχηγείο της Εθνικής Αστυνομίας. Όχι ότι η χαλαρή ρουτίνα στην οποία είχαν συνηθίσει εδώ εκείνη και ο θετός γιος της Γιόνας δεν ήταν ευχάριστη. Αντίθετα, ταίριαζε απόλυτα με τη διάθεσή της. Ήταν ακριβώς αυτό που χρειαζόταν.

Κάθε πρωί, αφού έστελνε τον Γιόνας στο σχολείο με το λεωφορείο, έφτιαχνε μια κανάτα τσάι, την έβαζε στο καλάθι του ποδηλάτου της και πήγαινε στην παραλία με τη σκυλίτσα τους, την Ντίνα, που έτρεχε δίπλα της. Η Ντίνα βουτούσε στο νερό και κολυμπούσε μαζί της, και μάλιστα έπαιρνε μια

**Ένα άγριο, συναρπαστικό μυθιστόρημα
από τη «Βασίλισσα του Εγκλήματος» της Δανίας.**

Η ντετέκτιβ Λουίσε Ρικ επιστρέφει στην υπηρεσία της, στο Τμήμα Ειδικών Ερευνών, μετά από παρατεταμένη άδεια. Η νέα υπόθεση που της αναθέτουν –η εξαφάνιση ενός δεκαπεντάχρονου αγοριού– μοιάζει να της δίνει μια μοναδική ευκαιρία να ρίξει φως σε κάποια αναπάντητα ερωτήματα σχετικά με τον μυστηριώδη θάνατο του φίλου της, τα οποία εξακολουθούν να τη στοιχειώνουν δεκαπέντε χρόνια μετά.

Η έρευνα της Λουίσε για την εξαφάνιση του αγοριού θα την οδηγήσει πίσω στον χρόνο και θα της δώσει τη δυνατότητα να επανασυνδεθεί με ανθρώπους από το δικό της παρελθόν. Θα την οδηγήσει όμως και στον σκοτεινό κύκλο των οπαδών μιας αρχαίας σκανδιναβικής θρησκείας, οι οποίοι συνδυάζουν τις τελετές τους με όργια και δολοφονίες και δεν έχουν τον παραμικρό σεβασμό ούτε για τους φιλικούς ούτε για τους οικογενειακούς δεσμούς...

«Η Blaedel είναι εξαιρετική στην περιγραφή της σκοτεινότερης πλευράς της Δανίας.»

–*Library Journal*

«Μια από τις καλύτερες συγγραφείς που έχω διαβάσει.»

–*Michael Connelly, συγγραφέας αστυνομικών best seller*

**εκδόσεις
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ**

Διοικητικό 4, Σταθμός Λαρίσης, 10440 ΑΘΗΝΑ, Τηλ. 210-5237635
info@klidarithmos.gr www.klidarithmos.gr
www.facebook.com/klidarithmos.gr

ISBN 978-960-461-753-1

